

De més drets sense deurem.
De més deures sense deurem.
Les drets individuals són
inprescriptibles, legisla-
tiva i executiva. **o**
Legistar la Llibertat bé
i bést de garantia, en co-
mestre sientos contra ella. **o**
La llibertat propiacoeba all
sant comensa la llibertat
ajena. En lict, donchs, el
individuo no pot lo que no
perjudici a un altre. **o**
La resignació que produeix
las religions no es més que
la fórmula del engany ab
que's preté perpotiar la in-
justicia social en lo mon. **o**
Las religions son causes
d' ahorros que viuen de la
estafa d' admetre capitals en
la terra, aneguent pagre
erascuts interemos al est.

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL

LA TRAMONTANA
defensa 'n principi llibe-
ralis més avansat, ab
assumts de cap mena. **o**
La TRAMONTANA es cat-
ròlliga de totas las re-
ligions, porque totas son
igualment dolentes y de-
presivas para la dignitat y
la inteligencia humana. **o**
La TRAMONTANA en política
defensa sempre al més ad-
vansat contra 'l més reac-
cionari, y sosté la necessitat
d' una gran reforma social
que transformi 'l modo de
ser del productor, avuy
oposita al capitalisme. **o**
La TRAMONTANA no está
afiliada a cap partit, servint
los intereses generals de la
llibertat sense compromís
al proceponismo doctrinal.

La salut del poble
es la suprema ley

La TRAMONTANA es lo periòdic que 's publica en idioma catalá
més avansat en ideas políticas, religiosas y d' economia social.

Lo Treball es la
primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, 1 peseta trimestre.—Estranjer, 2
Las suscripciones se pagan por adelantado

ADMINISTRACIÓ: carrer de Ponent, 1, 1.º: BARCELONA
Pels pagos s' admeten libranças del Giro Mútuo, lletres de fácil cobre
y sellos de 15 céntims. No s' admeten libranças especiales de periòdiche

PREUS DE VENTA
Número solt, 5 cénts.—30 exemplars, 1 ptá.
Sort d' illun puntualment cada diadnes

BALANS DE FI D' ANY

Los que saldan ab beneficis.

Los que saldan ab pérduas.

ANY NOU

Molt s'acostuma a dir que *any nou vida nova*, y no obstant, casi res ha tan poch cert com això, perquè continuament se repeteix que *any nou vida vella*.

Mirems la humanitat sino, no ja mirant-la tan sols del un any per l'altre, sino de molts en molts anys, y sempre la torbarém la mateixa en lo fondo, encara que algunas vegades haja variat algo en la forma.

Sigles endarrera existían tiranías políticas, religioses y económicas; donchs tiranías económicas, religioses y políticas subsisteixen avuy: molts anys endarrera era lo millor de la terra pel despotisme senyorial ó real, pel hipòcrita y farsant príncep de la Iglesia en cada poble en que dominava tal ó qual religió, pel tabut capitalista de tor arréu; avuy continúa'l principi d'autoritat emprínt los pobles, lo burgés es l'amo de la riquesa y del productor d'ella y ls ministres de la religió que 's professa oficialment en cada poble no son menos orgullosos als amichs de poder y riquesas que ho eran aquells que disfrutavan ab lo repugnant olor de carn de persona rostita de viu en viu.

Y no obstant, entre mitj d'aquestos temps han mediat un sens número de dias en que se ha pronunciat la frase *any nou vida nova* y fins los costums, suavisantse per la civilització, han anat cambiantse de tal manera, que apenas queda res de la antiga forma, y ab tot y això'l fondo continúa'l mateix: Los més atrevits apoderats del sistema de regir los pobles; los més genduls vivint de las riquesas públicas; los més hipòcritas senyalantli absurdas creencias; los més depravats consagrants una moral exclusiva per sas conveniencias; y en virtut d'aquestes fundamentals institucions d'una societat que 's diu civilizada, tenim sempre'l fort oprímit al débil, lo vil perseguint al honorat, l'astut enganyant al ignorant, lo viciós ensalzant la virtut, y la eterna víctima de tanta injusticia social, lo desheretat de la fortuna, ja siga obrer, ja un petit burgés ab més deutes que crèdit, ja un home de carrera ab més genta que clientela, ja un treballador de levita ó un obrer de la intelligença explotat per causevalseu gitano del capital, tots aquestos son continuament villpendats ab lo titol de *classe inferior* per aquells a qui mantenen y quinas impertinencias aguantan ab paciencia més eroica que la que conta la fábula sagrada que era únich patrimoni del pacientísim Job.

Consi, donchs, que això de *any nou vida nova* es una xocarreria tonta, un dixeratxo esdrúxol que res lo justifica, y que millor que això podria dirse *tots los dias son bons pera començar vida nova*.

Preparis enhorabona l'oprímit a fer vida nova, y no esperi cap d'any. Ans al contrari, truncant la frase digui *vida nova any nou*, y el dia que pugui enderrocar la societat de la usura, de la autoritat, del capitalisme, de las religions, de la explotació del home per l'home y de todas las injusticias avuy imperants, fassi de aquell dia *any nou*, y comenci allí la era de la pau, del saber, de la tranquil·litat, de la germanor, del altruisme, en una paraula, de la civilització verdadera.

Y llavors podrà dirse ab rahó *any nou vida nova*, tant com ara no podem en conciencia fer altra cosa que repetir una y mil vegades: *Any nou vida vella*.

UNA HUELGA ESPECIAL

A Barbat de la provincia de Tarragona, va provocare una huelga de pagueos a fins de Novembre dítim, per haver los propietarios rebaxat a sis lo fabulós jornal de set rals que allí venien guanyant los treballadors de la terra.

Després d'alguna resistencia los obrers pagues presentaren al alcalde per escrit unas condiciones com a arreglo de la qüestió, en las que hi havia: Que en vista de las mala collita, tornarien a treballar ab sis rals diaris, pero ab lo ben entés de que aquest jornal no més se donaria durant los mesos de Novembre, Diciembre y Jaer pròxim, y que en arribant al Febrer se tornarien a donar set rals diaris; Que en cambi d'aquest rebax de sou se fes també un rebax proporcional en los lloguers de las casas y en los drets de consum, poig ja que la cosa anava malament, era just y equitatiu que

hi anés per tots; Y que s'ocupessin tots los mateixos obrers y no se'n pogués despatxar cap sens justificat motiu.

Aquesta petició donó lo resultat de costum: al endemà compareixeren una vintena de civils de Reus per convence als huelguistas de que no tenien rahó.

Mes aquesta vegada va succehir tot al revés. Los obrers en huelga agafaren la cosa tant a pit que se'n anaren a la alcaldia y conta algú que una comissió digué al alcalde que si al cap d'una hora no estavan acceptadas todas las condiciones, se disposavan, ja que hi havian anat los civils, a *menjar arengades a la brasa* ab un foch que farien dintre mateix de la Casa Consistorial.

Y que la cosa no anava de broms ho demostrà que todas las condiciones dels pagueos foren acceptadas pels propietaris dintre'l termini de temps senyalat.

Verament es d'aplaudir la energia dels pagueos de Barbat. Mes jobindràn tot lo que s'feren acceptar? Aquí està'l quid de la cosa.

Y que si ara no 's pogueren convence ab civils, no tractin un altre dia de convencels ab dos cents ó ab dos mil, ja que l'Estad no té rigors més que contra 'ls treballadors y may té ni poders ni facultats ni ganas de fer anar dret al capitalista ó al propietari.

LO QUE POT LO VICI

Ja s'ha verificat lo sortiej de la loteria de Madrid. Los noys han cridat per tot arréu *¡la llista verdadera!* ab los números sortits del bombo, centro comó de las esperansas de la major part dels espanyols.

La ciutat de Barcelona ha adquirit 8,880 bitllets: ó siguiu 760 bitllets més que l'any passat, que se'n vengueren 8,120.

Lo que valen aquestos 8,880 bitllets son quatre milions quatrecentas quaranta mil pessetas, ó siguiu, la tercera part aproximadament del pressupost ordinari d'aquesta ciutat.

Barcelona y la seva provincia ha comprat per sí sola lo vint per cent dels bitllets posats a la venta, derrotant en la loteria la fabulosa cantitat de 5.300.000 pessetas.

La administració d'aquesta ciutat que ha venut més bitllets, ha sigut la sexta, pues n'ha vengut 1,161 y la que menos las vintitres, que n'ha venut 69.

La ciutat de Barcelona ha posat en la ruleta nacional la canmitat que deu invertir durant set anys en instrucció pública: ha satisfet a la Hisenda Nacional, per concepte de joch y en un sol dia, més que per encabessament de consums en tot un any.

Los quatre milions y pico de pessetas, forman una massa de 888.000 pessas de duro, ab un pes de 22,300 kilos de plata. Pera contar aquesta suma necessitaria, qui contés a rahó de quaranta duros per minut, y treballant deu horas diarias, nada menos que trenta set dias.

MARCIAL VIDALET

Vilassar de Dalt 26 Desembre 1891.

Apreciat company: Salut y ferua tirania. Los clericals y los seus empoderats periclaris treuen ab los seus insults y apoyats per la atrocitat d'ichl' autoritat, d'acabar ab la paciencia de aquesta liberal població.

Pa alguns dias que feren una rus, anomenada per ella profesó, y durant lo seu cura feyan treure la gorra a tots aquells que ja no creuben ab la farsa religiosa.

En la pllassa un mossen de la Fagedra ho probá ab un escritm anarquista que gracias a ses fermes conviccions ateistas no ho pogué lograr.

En lo portal de una societat embestiren a un altre individuó y l'endemà li feu l'autoritat la santíssima propaganda en la casa de la via.

La Calxa dels Moris va estendre los seus draps en lo balcó com si 's tractés de celebrar lo sent d'aquell metje que per ve regalat una grossa d'escurota als burguesos, aquestos li regalaren unas calxa noves y un sobre-todo.

La vigilia de Nadal, a las tres del mati, sortiren del Centro catòlich ls Garxayosa una cuneta ocupada de Sant Boy que ab un bombo y cantis dolents seguiren tots los carrers moant y ab lo crit de ¡desperta!

Y tot això, apreciat Director, se fa a ciencia y paciencia de la autoritat.

Mani y disposat de

Un DUALIANT.

Tarrega 26 Desembre 1891.

Endemoniat director: Sento véurem obligat a danunciar en vostre periódich lo repugnant vicí del joch, que tan degradat als individuos que 's practican.

Desde Totsents que las autoritats van permetre ó toterfer jugar a l'embruta (ó quinto) en tots los casinos y calés, que s'ha vingut jugant als jochs la senyora, l'home, la dona y mala y blanca y negras en alguns cafés mecans, bonas y malas, que han començat a veure públics d'aquesta ciutat. Com que han començat a veure que si 's dependents de las autoritats, ó las autoritats, no cobran de permetre que s'embruteixin molts obrers ab aquest repugnant vicí, capero que desde aquest moment se donerán ordres més terminants contra'l joch, que quan vegin en un calé per veure si 's juga, que no ho fassin ab tanta caraxxa, donentlos temps de tocar el timbre y quan els dependents de l'autoritat arriben a dalt, los trobin jugant al trenta hu y al billar, que de sobras veuen y comprenen ab lo descorre que jugan no es lo que jugavan, pero per això fan los ulls grans.

Mentres las autoritats municipals toleren que s'estengui la corrupció en la classe treballadora ab aquest embutiment ó vicí, que molts pares de familia veegin a jugar lo que han guanyat ab la suor del seu front, robant lo pà de la seva familia, resultarà que aquells son cómplices del crim que cometen aquests, y en lloch de dirse representants de la moralitat, validria més que 's digués de la immoralitat.

Si després de haverse fet pública aquesta carta no se ha posat al correcció als jochs prohibits per las lleys, espero que'l jutje de guayret ab la suor del seu front, en l'assumpo y donará una lliadé a las autoritats democráticas administrativas.

Pa temps que en una sessió del municipi se llegí una circular del governador que deya 's perseguin lo joch; jo 'm creya que aixís s'hauria fet; y no ho havia denunciat en la premsa d'aquesta localitat, que 's diu defensora de las intererensas morales y materiales de la població, me creya se n'hauria cuidat, pero ara se hi ha convenut que aquestos periódichs defensen las sevas conveniencias particulars.

Veng que fagi abós de vostre periódich ab aquesta carta tan llarga, que 'm veuen obligat tal vegada a continuar ab altra setmana, evocant nom de cefeters, de jugadors y centistes que hi hanviat a la banca, etc.

Salut, fraternitat, igualtat y llibertat desitja a tothom aquest denunciador de la immoralitat.

Un que no ssa.

En lo número 540 de nostre periódich publicarem, en aquesta mateixa secció, una carta de Mataró firmada per *Ros del Atenes*, en la qual lo firmant narrava'l tracte que havia rebut d'una monja que l'assistia estant malalt.

Donchs be; publicada aquella carta, l'element clerical de Mataró ha brincat del susto, y valentes d'armas tan poch dignes com las de intimidar a un malalt de gravetat amensantlo per un cantó tant com prometentli per l'altre ha lograt... ¡una gran victòria!

per l'infelís malalt se desvids de lo que havia dit y fet escriure a un amich seu respecte a com lo cuidat y que passat en sa casa cuidantlo aquella monja. ¡Eh que la rectificació es horrrrrrrros per la gent que ha sapigut obienir! Mes consti als clericals de Mataró que, si'l malalt s'ha arrosat, LA TRAMONTANA no s'erroa y sosté, no els fets narrats en la carta ja que per això no pot tenir vot ni competencia, sino la veritat, la certitud de que la esmentada carta tenia de considerarla y la considera encara propi ó inspirada pel propi malalt, que cridat a casa seva a determinada persona *expressament pera ferla*, y fins LA TROBÀ FLUXIJA quan va llegirla.

Ademés, aquest malalt feya ja temps que 's havia dit a nosaltres, venint a veurens a Barcelona, que las cartas que 's escribís Fulano a nom d'ell, ja podiam ben tenirlas per sevas, es a dir, per propies del *Ros del Atenes*. Nosaltres tampoch volém entrar en las necessitats que hajan pogut obligar al citat subjecte a desdirse de lo que feu escriure a un amich; mes consti, contra'l que diu, que ell l'autoritat ó li dictis la carta en qüestió, y que a nosaltres ja 's tenia avisada aquesta autorisació, sens la qual no l'hauriam inserat.

Y donada aquesta explicacions, allà va ara la grrrrraan victòria (!) que han obtingut del *Ros los clericals de Mataró*, en forma d'una carta que aquesta sí que no l'ha escrita ell ni Cristó que s'hi assemblí, pero l'ha firmada supòsem, ab quin acte y nostras aclaracions lo remey ha resultat molt pitjor que la enfermetat.

Allà va'l bunyol!

Se. Director de LA TRAMONTANA.—Barcelona.

Mataró 11'Dicier bre 1891.

May Sr. miac espero se servir V. publicar en uno de los tres números inmediatos de su periódico, la siguiente rectificación: el remitido inserto en el número 540, correspondiente al día 4 del mes actual, que aparece firmado por el Ros del Atenes; publicación que reclamamos con arreglo a lo dispuesto por el art. 14 de la vigente ley de imprenta.

La lectura de dicho remitido me causó muy desagradable sorpresa, porque no he firmado, ni he autorizado a nadie para firmar y publicar aquel escrito. Niego por tanto que el escrito sea mio; y además, por lo que se refiere a la religiosa, Sierra de Maria, a que en el ac

alude, he de manifestar que no vine a mi casa ninguna noche, sino solamente de dia, y que me cuidé con esmero y solicitud dignos de su caso por el bien de los enfermos; y aunque su carácter le pone a cubierto de todo sospecho de un acto reprochable, declaro que si remotamente he podido presumir que lo cometiese, cumpliendo a mi honor hacer tan explícita declaración por cuanto en el calumnioso suceso que me refirió parece quererme indicar, aunque de manera embosada, que nadie más que la religiosa aludida pudo llevarse una cantidad de dinero que faltó, lo cual es falso de toda falsedad; y así lo afirmo y publico, para dejar en este punto tranquila mi conciencia, y libre de los maliciosos supuestos de aquel escrito la buena reputación y fama del religioso instituto de «Las Siervas de Maria.»
Queda de V. S. S. Q. B. S. M.

Rafael Serra, conocido por Ros del Ateneo.

REVISTA DEL MES DE DISEMBRE

Ve f' d'itini: lo trenta hu deita l'anyada per morta. Lo darrer manca la porta, y aquest la tenca, segó.
Es lo mes que te més festes, més firas y senacions; es lo mes de més turrons y de costums més honestes.
Lo dita ho dita y ho concilia, tothom sab que per Nadal cada ovellet al seu corral, y 'l corral es la familia.
¡Oh! ¡La familia! ¡Pareula la més gran y ponderada! De Nadal per la diada el voltant d' uns gran teula se remeja. ¡Quin treball y ahi a manca, hi a manca, dita verdaderes y llogra aferrantse tots de gall.
Lo gall ne 'a dextra ovellet, primer que s' enfonsa 'l mont Per Nadal, gall correspon: que 'a dextra pel veninat.
Gent conech que hi desatiga: de fret se para, y que dretel preferix compra un polastre que no una gratallina.
¡Y la gressal! ¡Qué 'n dirém! ¡Alló si son emocionat!
Tothom parla de milions. Parlatina 'ns acconedim, pots la gressal qui la tróben, son las dadas y 'l que... si... xial... aixó no 's pot dir: ja no ho dix... vosats ja ho veuhem.
¡Parlem de pessetres! ¡Cal se n' ha perdut la costum. Abans, si abans jo 'n fumi donava gust de mira, tothom me feia, era fable la que pe 'l pessetre havia: ara tothom l' estavia.
¡Tot l' any hi som al pessetre!
¡De que parlarém! ¡Dels frets que 's comensan ja s' senti!
¡De la Noche Buena y las funciones de pesetres!
¡De dècimas! ¡Cosums pòsimat!
Tothom, tothom me n' ha dat, ¡Tinch un quart dècimat ab lo paper de las dècimas!
¡Parlem d' inocent! Corrent. ¡Inocent!—¡Ningú n' enganya! ¡duben moia, he prou que a Espanya. Tot l' any lo fetu 'n inocent.
Alló de penjar la flufa no té cap gracia, no es cosa que pensaja fassi nosa, fins hi ha qui 's extorruja portantla, porque aixis, diu, que la gent repara en elli; y en lo mes lo gran troppi es sobre 'l, fe 'l cap viu.
Vaja donchs ¡quina es la nota més notada d' aquest mes!
¡Volen seguir quina es! No ho prenguin pex a xacota.
Donchs la nota es d' un tenor, un tenor que acaba ab fin, es lo tenor Casparini.
¡De donar Casparini!
¡'n han portat pex y ligat fentli corre mitja Espanya, y per final de l' hessanya canta ab tota llibertat.
Canta ja llet del joguero probent ab son ademan que no es precisa ser Totxants per representá 'l Tenorio.
—
Nostra Almanach a trompons ha rebut els mes ingrat, puig que s' ha vist denunciat per tots ses quatre costons.
Y fora d' aixó tot mado, de la vida en lo treballi cosa trisa naturalis que no 'ns espantan de res.
—
Resumen: l' any que hem passat entre penas y fatichas, diguemos, vent amonichas y eterna intradidit, he estat un any ple de paga que ab inaudencias a mila y desgracias en carria de mala he fet arripaga.
Y pera causar més dany, ab sa molta mala memora he fet gobernar la Espanya pels conservadors tot l' any.

He arribat al fi... y res més:
l' arribarhi es engarrós.
¡Ha mort lo Noranta-dos!
¡Donchs viva 'l Noranta-tres!
Me taca xacabada estis;
he descrit dotze mesades;
dispenseme las errades;
sempre vostre

Laura Mallá

Passant comptes al comensar l' any nou, nos trobem millor que volém en nostra vida periodistica, arrastada sempre de rector en fiscal entremetit dels empaperaments que ja fa més de vuyt anys que ni per un moment nos han deixat tranquils.
Actualment, y á pesar de la bona neteja que ferem ab la amnistia y del pam de nas ab que acaban de quedarse lo rector y la majordona de Fullela, pesan quatre causes demunt nostre, lo qual que no es molt si 's considera que altres vegadas n' havém tingut més d' una dotzena juntas entre cap y coll.
La primera, la més vella, es aquella tan ridícula que s' incosá a instancia del rector d' Alella (sempre elli) suposant que en una vetllada librepensadors d' aquell poble s' havia escarint al dogma indultat aixó, los perseguadors tingueren la habilitat, la influencia, la barra... ó lo que sia, de *canviar lo delictu* que 's perseguia, y ja que se n' havia indultat un, n' inventaren dos de nous pera *anar tirant* en son objecte, que no era altra que perseguir l' element librepensador d' Alella pera matar una escola laica que allí feya la santíssima á tots los cleruchs de la població.
Aquesta causa sembla que ara hs passat á la Audiencia per quarta ó quinta vegada. Es tan ridícula tota ella, que esperém nous datos pera tornárnosen á ocupar y demostrar lo *terrago* que ab elli han fet alguns caciques als processats, á la justicia, al sentit comú y á tot lo que se vulga. Es la causa més *zul generis* de totes las que havém tingut nosaltres. Y cuidado si n' havém tingut de extranyas! Será una verdadera llástima que no arribi á judici oral, porque allí 's veurían cosas si no tanquesin la porta; capassas de fer riure á un mort ó d' indignar á un guarda-rodas.
La segona causa *criminalis* que tenim pendent es la célebre dels *petardos* del Maig, en la que som (ab molta honra) co-reus dels amarrats en las barras del *Pelayo* y *Reina Regente* quan la burguesia y las atrocitats pensavan que 'l mon obrer los anava á caure demunt. En aquesta causa sembla que s' *hi tira terra* per amagar molta *causa autoritaria* que hi figura; veurém en qué parará. Nosaltres creyém que morirá de consunción sense que ningú se 'n recordi.
La tercera causa *prové* de la denuncia d' uns *Goigs á la mare de Deu de la Liet*. Devia estar de *idem* lo fiscal quan ho va denunciar, y nosaltres havém de pagar las conseqüencias. ¡Paciencia, que més podria ser! Lo jutjat municipal nos condemna á cent *missas* de multa, costas y accesorias. La sentencia s' ha apelat, se celebrá la vista de la apelació y, per ara, encara está pelantse.
La darrera es la incoada per las denuncias de l' Almanach, desde la cuberta fins á mossen Llibori. No hi ha encara en aquesta ningú declarat processat, porque 'ls autors sembla que han apretat á corre. Lo burro dels cops carregará ab lo mort d' un nou processament, y després ja veurém cómo ne sortim.
Tal es nostre estat *criminal* al comensar lo any.
Ja n' hi ha per anar tirant esperantse de noves.
Que no creyém se fassin esperar molt, donchs las moltissimas atencions que mereixim á qui vol ó pot ó té per ferho.
—
Dintre pochos dias van á obrirse las Cortes.
Entre la disidencia Romero-Silvela y la gansa que ja comensa á apretar als fustionistas, no podrá per menos de resultar un xich divertit lo espectacle.
La patria respectiva de cada diputat farà 'l més gran paper en la comedia.

Preparemnos pera saborejar las funciones de la próxima temporada.

Lo gran cantar de la Democracia mossen Castelar, es dels que més estrofas ha dedicat á la patria y més ha enlrit lo patriotisme en cansons parlades y més s' ha doigt en públich contra Inglaterra per la ferida que ha inferit á la patria usurpant lo tros de territori espanyol anomenat Gibraltar.

Donchs aquest mateix canari, aquest patriota, escoltim lo que d' ell diu son colega en republicanisme La Justicia, de Madrid, y després jutjin.

¡quien ustedes á que ha ido Castelar á Ronda?
A proteger los intereses de la Compañía Inglesa del Ferrocarril de Bobadilla á Algeciras, contra los intereses del pueblo de Ronda.
La Compañía ha ocupado, para estación y parte de la vía, unos terrenos de propios, cuyo importe se niega á satisfacer.
Castelar, servidor de esa Compañía Inglesa, ha tenido influencia bastante para retener por unos días disposiciones oficiales que ordenan el pago de dichos terrenos, y su viaje ha obedecido únicamente al propósito de convencer á aquel Ayuntamiento de que no debía cobrar ó de que debía cobrar menos de lo acordado.
Castelar el desinterés, el patriota, el... es presidente del Consejo de administración de esa Compañía.
¡Pongan ustedes aquí todos los comentarios que gusten.

No hi fan cap falta.
Ja fa temps que per aspigut se calla que tots los mals de las empresas ferrocarrileras contra el públich provenen del escanoll de que tots los homes polítics d' influencia ocupin llocs distingits en los Consells d' administració, cobrant fabulosos sous pera no fer res més que amparar á las empresas contra 'l públich.
Aquest es lo patriotisme pràctic de molta patriotas de boquillas.

En Romero Robledo entrá al ministeri de Ultramar ab desitj de grans economias, segons deyan sos amichs.
Y ara, com sempre, ja ve resultat que las grans economias ja no son posibles, y que 'ns tindrem de contentar ab *petitas* y encara gracias.
Millor dit: se suprimirá 'l xocolate del lloro y s' aumentará 'l sou á tots los llops.
Tals serán ara, abans y després, las únicas economias de nostros gobernants.

Ha mort á Toledo lo cardenal Payo ó Poya, y son cos, contra la més petita noció d' higiene, seguit antiga rutinaria y católica costum, ha sigut enterrat dintre mateix de la catedral.
¡En qué s' assembla 'l catolicisme al tabacó! En que está estancat.

En l' enterro del cardenal Payo dintre la catedral de Toledo hi hagut algun desordre, del qual se n' apropiaren los illadregots logrant *espantar* molts rellotjes.
¡En qué s' assemblen las funcion católicas á La Gran Via? En que hi surten las ratas.

Per fi ja ha parit la burra en lo del empréstit dels conservadors.
Y á pesar de ser sos parcialis la gent dels quartos, y de donar boas intencions y de ferho anar tot en renou y en redou, ab prou treballi s' ha pogut arribar á cubrirlo.
¡Inspira geyre confiansa l' actual estat de cosas á sos mateixos partidaris!

De la timba nacional coneguda per rifa ja n' han tocat lo resultat los espanyols.
Y com en tota timba, uns quants han fet un xich de *forrolla* á costa de la perdus de la inmensa majoria.
Y no ha sigut sols en la timba nacional ahont han deixat los quartos los ahoncias á buscarli penigollas á la sorti.
Per lo que toca á Barcelona, en los cafés, cerveserías, fondas, tabernas y taules de *peñulo* 'l pobre Peret! ha abundat tant ó més lo joch com en las administracions de loterías.
Café hi ha hagut que ha fet més de *documentos rifados* al públich, queadant una ganancia de uns trescents duros per aquest costat.
Y tauletos de mala mort no han fetsat en punts de fira que aquestos darrers dias s' han *guanyat* un centenar de duros rifant.
Lo que dirán elli: no dona l' exemple 'l goberner de pelar al país ab rifas, ¡donchs perquè

no s' ha venut de repellar una quantitat espantosa pel moment atenuat?

Aquí lo burro es lo qui s' deixa pelar i repellar, lo jagador, caren, al parany del vici al qual s' britaria caliers, barridors y milharas.

Extraordinariament concorregut s' veié la vetllada que l' Ateneu Obrer de Gracia donat lo diaspere passat, y en la qual s' hi propagaren les teories més emancipadores.

Avant i forat!

En lo Centro dels Pelebreres, situat en lo carrer de Jaume Gual, se n' celebrá un altre abundant se feu també molt bona festa en lo mateix sentit que en la de Gracia.

Varies companyes y companys foren los encarregats de la festa y lo publich, principalment compost de donas, presentá ab lo seu asistent y aplauso, los més revolucionaris conceptions y radicals teorias.

Lo Centre de Pellebreres de Sant Martí, instalat en lo carrer de S. Joan de Malis, núm. 137, pla. 1.ª, donará lo próxim diumenge un altre de sas conferencies publicas en son propi local, que ja detem indicar.

Lo Societat Autònoma de Donas de Barcelona, celebrat reunió general lo próxim diumenge 3 de Janer, a l'aj. d' de la tarda, en son local social del carrer de l'Heredia, núm. 20, pla. 1.ª, pregant la assistencia a totas las seccions.

Y a propòsit d' aquesta Societat detem fer constar lo antipad de qu' calguer y notable que resultá la vetllada donada en son local lo anterior dimenge, en la qual sola hi hagueren oradors y factors del sexe femení, y a pesar de aquesos y fins combales ideas tan antigues com el republicanisme y anarquisme en l'Heredia y republicanismes y anarquisme en la política, resultá una armonía y una tolerancia que molt bé podria servirhi ent a acompanyar, i altres fransois.

En dita vetllada presencieren parir, centre altres, Amalia Domingo y Soler, Angelis López de Ayala, y Teresa Clemanin.

Nentre aplauso a la Societat de Donas.

Lo dimars de la setmana passada celebraren una reunió los obrers formers de la vila de Gracia, en la qual se doná a constra lo conveni fet entre obrers y patrons, ó siga que aquestos cederen lo descan domèstic després de set mesos de haver sigut fet la demanda, movent que s' debía los altres d' elaborar pa pel seu compte, talco coma de defensa que ha servit per vençalo, que legítimament demanaven. Feren un di de parrels los companyys Sala, Alcega, Tash, Alby y Calabrit, embutit la acclion guardada per los companyys que se sacrificaren en lo temps que han tingut de treballar.

Los obrers formers ja s' han detras d' abandonar pa, las patronas ja s' han amonstas de greug, y .. Jaldrán la paraula movent de donar lo dia de nos de la setmana que ha de comensar la dia de no de Janer, ó farin com las altres vegades que no se'n timent han vençat per aviat, al no que han trepitjat firmats!

A conseqüencia de moutra sempre multiplicitat ocupacions y de la leyra extraordinaria administrativa portada pel S. d' any, se que sol en la Tasacorria, el esty de passar per un sol indultivado, no ha quedat encara limpna la rra-dedó al consell de moutra articles *Los perills medicinals aparosits*.

Més per tot la setmana próxima hi quedarán, y n' enviaten varias exemplos gratis a totas las corporacions obreres y periodicas que nos s' han sollicitas, y al alguns correspondents particular vol ferne demanda por la fetra.

Son prou seri, que ja havem dit, de sas cartas cada exemplar, y venete la acomoda-negada de 35 per cent a venedors y correspondents.

Los articles formaran un elegant folleto de 16 plenas en 4.ª y lliens espessos.

LOS REVES
MILLAN.
Volant en que vol el S. d' any i el vany obros.
de quoye, indigna, per's
de quoye, indigna, per's

sons roques que a la brevedat en los portos justos, en los grans, en el día, cada any, pug m' ecar, per lo que fan, que son totes mentes que s' ha trobat lo crech que venen de hoy, que records! ayy paret, que no veu fer desvelar l'legirimas nas al servit de las armas, lo que encara recordo de solques venen empronger puet d' estar no loqurim, pué no dir, ab greu dolor, que per la amae, un fulbrera no recordo quas d'others no son llargos com s' ha pensat: no hi ha un en calit, casa. Las reys que s' haig venent l'ocorrer lo bol de sa parrea a cop de gran esteroys, que toqui es tranquil; que tot es auctoritat, son pluf es auctoritat, ab así que s' han volut ab así que ab la noutra secció pugm en els de rigoros.

Per sas sol d' abochos, de finances cas del dolor, que osonona sas d'ubunas, per es el veyan, indignat, mantieno aqueua reua, p' que los reys de deo no son peres, son perdeseres.

Caesat Sualat

Tornare de donar la extensióncia en un mallu lo rector de Perret, que passant per la ritre fou un bon atrepluch de rochs, y presentant se a la plasa, aboit varlos noys jugaven a bolas, comensá a s'pedregarlos, tocantme algun que encora vs colit.

Lo pare d' un dels noys s'pedregat, no poguet aguantar aqueua zuzanyá reconcha, diguet a son fill, is un rich granfasser.

—Tornelat, noy, que sílla abonó no erribera ni arribet jo.

Lo noy aglutó un roch y s' disposera a fer pedreses menyo a mano ab lo reverent, quan aqueut, comprenent que alió s' embolicava ab la presència d' altres pares de noys s'pedregat, se p'ndi críntimantem la cós entre camras y local de presa cap a la leyra.

De p'no també conté fer constar que s' parrel del d'ist amonstas, conguet per Burro en aqueu poble, emprenent is, pocos dias a un eilegró mentres estava emportant, ditment en lo de amonstas que li volis cantar un gall. Que seva alidó.

¿No podrien aquest rector y son pare pendre d'atras fresas per rebolterre de sos estrebhment bullconos?

Lo altre dia s' anava a fer un matrimoni a La Amaltea de la provincia de Ferragosa, y l' Amaltea, m' abonó lo proebre encarregat de la cerimonia parador, abonant que un del testimoni debía ser paridat de son l' mas iyl de Santas, per si ve rebat terror de soltra, va seguras (liquina l'herman) a admiralat com a tal, y a penar de las protestas del delegat del jutge municipal va habilitar per testimoni a un oncle carnal de la novia, cosa que no podia fer segons la ley.

Pero, quí li va ab lliery a un p'ctor del imany del de La Amaltea? Ellí diguet que refuava a aqueul testimonio pagar no havia conviert ab la parroquia y que estis ho disponva lo sant concili de Trento.

¡Anoull al d'artras ab un b'rcul bonant! La lley del matrimoni a Espanya is la d'artras lo bon home del any 1345.

¡Alas ven de cul artras los que donan feras a can caudíob pedrenas fer pel d'ist!

Pe algun temps se feu a Riuadobch una iniciació civil, y tant i tant ha treballat allí lo elamen de la creusa de bala p'ra que s' enlla-regui a la creusa mora, que per s' i l'hereticozador del pare ha accedit, pero... consan al posible, mediant lo companyar de t'rents d'artras. A capitalitate tocan, catolichs polchis! No remullant de cop la depna als moans, després poddu mitar de treuren paritri, j'obras propagada a favor de las inscripciones d'ells mentes y peladasi!

Pero pel catolichs, consti.

Al llurrespondor li resultará sempre una immortaliat vendres la contendencia per t'rents d'artras.

Aitó s' ha de deixar pels quals compran y veyen salivacions d' animas.

A Caldas de Montoya hi ha un cabo de guardias crítils que es comendatit d' aqueul puesto, y algunas vegades s' entreté en controure més m'ertis pel cel que per la terra, lo qual que no es cosa de son l'habitu, com fer treure la g'orra als que no se la llevan per un sacre catolich, enc. No li sembla que valdris més que vigíles de deho las casas aboit se juga, y s' deixis dels romanos de registrar a molts joves a las nites?

Pero, que r'indinontri, tindrás l' rector de la Pobla de Claramunt para que sortis tan arren de casa reys y s' potis a trancar cordas y avarer car claus de las patres que aguantaran la roba de la bogada, que, d' antigé costum, alitzgen moltas donas al coiset de la Iglesia?

Es que prop de la s'anta casa is no hi vol más roba estar?

Es que estares de mal humor?

P'que veig, alió que diguet de que aqueua claus li podien fer curar la l'heptia, es massa grossa p'ra que n'ingé se la cregl.

¡Será algun diguent de familias que s' feu sortir de t'no!

GEOLOGICHER

NI	
X	Lias
M	
NATS	
EN	Escaltes Dolites

SOLUCIONS

A LAS CUESTIONES DEL SIGUENTE NUMERO

Tarea-Cuestión—El Reino de Valencia.

Hayamos dirigit molts correspondents de La Tasacorria, a aqueus Administradors per obtenir l'ambas de la

BATAIA DE TERUAM

de Fortuny que capd'primá se publica en nostre número aster, a fi de compliare a D. Joan Tasso, que an íes a novalaris condicions especials, y a conseqüencia d' ellas las remunerem a fora a compte d' aqueus Administradors al preu de s' tras cada una y sense necessitat de presentar coupons mostras correspondents, y además se farà una rebata d' un VINT PER CENT demanant desde sis exemplars en amunt. Pressas de Barcelona en nostre Administració, a s' ralis al complet sense rebata.

Tan prompte com s' acabi la existencia de unes floo que era n' frances, ho aritahan y no queden compromesos a res ab n'ingú.

¡Just ab lo correu en que rebim aquest número las referias tots los correspondents que ja n' tenen de demanadas.

Suplicuem noverament als que encora no han enviat nos alidos fins a S. d' any, ho fasin a la major brevedat.